

**MOCIÓ DE CUP- AMUNT A LA DIPUTACIÓ DE GIRONA
EN SUPORT ALS JOVES MIGRATS SENSE REFERENTS I
A LA DEMANDA DELS COL·LECTIUS SOCIALS DE REGULARITZACIÓ ADMINISTRATIVA DE
PERSONES MIGRADES EN LA SITUACIÓ DE CRISI SOCIOSANITÀRIA ACTUAL**

El passat 2 de març una vintena de joves ex-tutelats van fer una tancada a la Facultat d'Educació i Psicologia de la Universitat de Girona, per tal de denunciar la seva situació i exigir canvis en les polítiques que els aboquen al desemparament i l'exclusió. El fet d'arribar a la majoria d'edat, està suposant per a molts d'aquests i aquestes joves, iniciar un procés de supervivència al carrer, perdent quasi la totalitat de possibilitats de seguir el procés socioeducatiu iniciat fins llavors en els centres residencials on la majoria ha estat vivint. La majoria d'edat, els 18+1 com es sol anomenar, suposa perdre les possibilitats d'accedir a recursos de formació, laborals, d'habitatge i caure en els processos d'exclusió que provoquen un deteriorament psicofísic ràpid i de gran impacte en aquesta etapa evolutiva.

Com ells mateixos denuncien, aquesta situació no només els afecta a ells, es calcula que **actualment a Catalunya hi ha més de 4000 joves migrats sense referents, i que a la ciutat de Girona ara mateix en són almenys 40 en situació de carrer i sabem que a les comarques gironines prop de 200 joves més compleixen 18 anys** durant el 2020 i estan en risc que la DGAIA els deixi al carrer sense alternativa habitacional, com els ha passat a ells. És per aquest motiu que van decidir iniciar la protesta "Tancada per drets" que tenien previst que durés de forma indefinida **fins que rebessin resposta a les seves peticions**. La tancada es va haver donar per acabada com a tal amb l'explosió de la crisi del Coronavirus i el confinament decretat. Tanmateix, les seves demandes de pa, sostre, papers i treball segueixen intactes.

Com a societat d'acollida d'aquests joves no podem seguir tenint aquesta visió esbiaixada, impregnada de prejudicis que lluny de donar resposta acaben generant situacions d'exclusió social, incrementen més les actituds de xenofòbia i racisme que les d'acollida i solidaritat.

Estem parlant de joves que busquen millorar les seves oportunitats i, en molts casos, millorar així les oportunitats de la seva família en el país d'origen. Estem davant d'una de les conseqüències fonamentals d'un model econòmic que genera borses creixents de desigualtats, injustícies i d'exclusió i aquests joves en són una víctima més.

Les seves necessitats són clares i així les manifesten: el dret a un habitatge digne i a treballar per poder iniciar el seu projecte personal i millorar el familiar.

Pel que fa a l'habitatge que els permeti abandonar la situació de carrer, la Diputació de Girona està actuant mitjançant la línia de subvencions de Dipsalut "per a l'acollida i la inclusió social de joves en risc d'exclusió", que aquest mes s'aprova amb un finançament de 120.000€, que busca incidir especialment en donar suport econòmic a entitats sense ànim de lucre i sobretot ajuntaments i Consells Comarcals per a aquells projectes que fomentin l'emancipació, el restabliment de vincles socials i garanteixin un habitatge digne.

Però pel que fa a la necessitat de poder treballar, és on trobem un gran obstacle: sense autoritzacions de treball no hi ha feina. I alhora, sense formació no hi ha feina no precària.

Les respostes han d'anar clarament adreçades a aquestes dues qüestions:

1. Com assegurarem que aquests menors puguin accedir a un permís de residència i l'autorització de treball que els permeti poder seguir un procés de formació per a l'ocupació?
2. Són els centres residencials actuals, un espai de socialització per afavorir els processos d'adquisició de competències bàsiques per a la seva inserció ràpida i eficaç en la societat catalana?

Cal assegurar un treball interadministratiu i interdepartamental per assegurar la correcta atenció i els processos d'acompanyament sociolaborals que permetran l'òptima integració d'aquestes i aquestes joves.

D'altra banda, diverses organitzacions de defensa de Drets Humans han impulsat recentment una petició al Govern espanyol en què reclamen que en el context actual d'emergència sanitària provocat pel Covid-19 es posi en marxa de manera urgent un procés de regularització de persones migrants en situació administrativa irregular i sol·licitants d'asil en espera prolongada de resolució de la seva sol·licitud. Cal tenir present que, malgrat que a Catalunya està reconegut el dret universal a la salut, la situació irregular pot dificultar l'accés d'aquestes persones a la sanitat pública i alhora els exposa de manera especial al contagi pel fet que sovint viuen i treballen en les pitjors condicions, absolutament invisibilitzats i amb una important manca d'equips i mecanismes de prevenció. La situació de crisi, a més, ha fet que tants els requisits per accedir a la regularització com els mateixos tràmits esdevinguin inaccessible. Per tot això, centenars d'organitzacions i més de 40000 ciutadans i ciutadanes han recolzat la petició entenent que en el context actual és fonamental que es garanteixin els drets de totes les persones que es troben a l'estat espanyol. El mateix Consell d'Europa ha recomanat que es prevegin regularitzacions extraordinàries per garantir els drets de les persones estrangeres i governs com el portuguès ja han emprès mesures en aquest sentit.

En comptes d'avançar en aquest sentit, però, en plena crisi sanitària i social, el govern espanyol segueix deixant en situació d'extrema vulnerabilitat al col·lectiu migrant pels que no ha plantejat un procés de regularització com si ha fet països com Portugal degut a la situació d'excepcionalitat actual, perpetuant la seva privació dels drets més fonamentals. I en el cas dels que tenen permís de residència però no de treball, tampoc s'està plantejant mesures progressistes, ans el contrari. Tot just fa uns dies va anunciar que facilitaria la contractació de persones migrants en situació administrativa irregular, persones els quals estan a punt de veure finalitzat el seu permís, o sol·licitants d'asil sense permís de treball, per a ocupar-se com a temporers del camp, almenys fins al 30 de juny. La finalitat és afrontar l'enorme escassetat de mà d'obra existent actualment en el camp espanyol a conseqüència del tancament de fronteres a causa de l'expansió del Covid-19. Una mesura egoista i utilitarista que ha estat fortament criticada sobretot perquè no es planteja aquesta regularització de les persones migrades des de la consideració de ciutadanes, sinó per manca de mà d'obra, i perquè exposa aquestes persones a la infecció alhora que no els dona garanties ni oportunitats més enllà d'aquestes dates.

Per tot l'exposat anteriorment, proposem l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1. Instar al Govern de l'Estat Espanyol per modificar la Llei i el Reglament d'estrangeria que dificulta la inserció de persones immigrades en general, en considerar-les treballadores abans que ciutadanes. Malgrat el procediment especial pels menors**

tutelats ja existent, s'ha de facilitar un sistema de tramitació urgent i àgil de les autoritzacions de residència i treball als menors que estan o han estat tutelats.

2. Demanar a la Generalitat, des del Departament d'afers socials i treball i d'educació, que revisi els serveis actuals de tutela d'aquests joves per garantir que cap jove queda fora del circuit d'atenció establert mitjançant l'Àrea de Suport als Joves tutelats i extutelats (ASJTET), sobretot en l'etapa 18-21 anys, cal seguir avançant cap a un model més comunitari i que asseguri un acompanyament d'aquests joves fins a tenir resoltes les necessitats bàsiques a nivell administratiu, econòmic, formatiu i d'habitatge.
3. Demanar al Departament d'Educació que es continuï avançant per garantir la incorporació de tots els joves tutelats el més aviat possible en centres formatius públics (escoles d'adults, CPNL...) per seguir un itinerari formatiu de formació bàsica i lingüística. Reconeixem la feina de molts professionals de l'educació per oferir unes oportunitats que entenem que són vitals i desitjables per tots aquests joves, per això cal assegurar que la informació sobre aquests serveis arribi efectivament a tots els joves per a que en puguin fer ús.
4. Que la Diputació de Girona, des de les competències que li són pròpies, en total coordinació amb la Generalitat, la Delegació del Govern, els Ajuntaments de la demarcació de Girona, els Consells Comarcals gironins i les entitats del territori, complementi la subvenció existent amb un pla de serveis que acompanyi les administracions locals en els processos d'acollida i acompanyament d'aquests joves.
5. Que la Diputació de Girona ofereixi el suport necessari per la contractació d'alguns d'aquests joves a través de programes d'inserció municipals o programes d'inserció al treball del JMS (joves migrats sols) mitjançant les vies ordinàries de contractació, i ajudi als Ajuntaments per tal que aquests realitzin contractacions mitjançant programes impulsats per la Generalitat a través del SOC, com l'ACOL.
6. Demanar als consolats dels països d'origen (i en concret al del Marroc pel volum) que facilitin i agilitzin les gestions pel que fa a la documentació amb el país d'origen. Així com demanar més implicació d'Afers Exteriors de la Generalitat en aquest aspecte i a la Subdelegació del Govern Espanyol que faciliti i agilitzi les autoritzacions de residència i treball.
7. Demanar al Govern Espanyol que seguint les recomanacions del Consell d'Europa iniciï de manera urgent un procés de regularització de persones migrades en situació administrativa irregular i sol·licitants d'asil en espera prolongada de resolució de la seva sol·licitud. Així com un procés per a l'atorgament d'autoritzacions de treball sense haver d'estar subjectes a la necessitat d'un permís de treball.